

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ

ΓΡΑΦΕΙ Ο
**ΘΑΝΑΣΗΣ
 ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ**

Οι λαϊκισμοί και τα μνημόνια

ΣΤΗ μνημονιακή Ελλάδα κυριάρχουσαν δύο πολιτικά και ιδεολογικά ρεύματα. Ο λαϊκισμός των μνημονιακών και ο λαϊκισμός των αντιμνημονιακών δυνάμεων. Οι μεν ουδέποτε κατάλαβαν τα λάθη, τις αστοχίες και τους δογματισμούς των μνημονιακών πολιτικών. Οι δε, με ακραία δημαγωγία, απλώς έκαναν πολιτικό «ταμείο».

ΠΟΛΥ φοβάμαι ότι και στη μεταμνημονιακή Ελλάδα οι δύο αντίπαλες παρατάξεις προστοιμάζονται για την επανάληψη του ίδιου «ματς». Κατ' αρχάς να εξηγούμαστε. Η εποχή των μνημονίων το 2015 τελειώνει. Αυτό μόνο τυφλοί το αρνούνται και διάφοροι «καβαριστές» της πολιτικής που χωρίς «φαρβάρους» δεν έχουν και λόγο ύπαρξης.

ΤΙ ΔΕΝ τελειώνει; Η επιτήρηση της πορείας της χώρας από τους εταίρους και τους δανειστές, την ΕΕ και το ΔΝΤ. Όσοι υποφέρουν από προχωρημένη αχρωματοψία και στον αμφιβληστροειδή τους καταγράφονται μόνο το άσπρο και το μαύρο έχουν εύκολη την απάντηση: «Τι μνημόνιο, τι επιτήρηση», κατά το αλίστου μνήμης «τι Πλαστήρας, τι Παπάγος»...

ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΝΤΑΣ όμως την «ασπρόμαυρη» σκέψη, γνωρίζουμε καλά ότι τα μνημόνια δεν ήταν επιτήρηση, αλλά ακραία κατάσταση εκτάκτου ανάγκης με χαρακτριστικά εκβιασμού και υποταγής στους δανειστές. Αυτά τουλάχιστον κραύγαζαν οι «αντιμνημονιακοί». Άρα δύο τινά συμβαίνουν: είτε η επιτήρηση δεν είναι μνημόνιο, είτε το μνημόνιο δεν πάντα παρά μια απλή μορφή επιτήρησης, άρα αδίκως δαμονοποιήθηκε. Αν θέλουμε να είμαστε έντυμοι με τους συλλογισμούς μας, τρίτος δρόμος δεν υπάρχει.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ λαϊκισμός της μεταμνημονιακής Ελλάδας έρχεται από την άλλη όχθη. Από στελέχη και βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Κάποιοι -κυρίως εκπρόσωποι της λαϊκής Δεξιάς και «αγανακτισμένοι» της Κεντροαριστεράς- βλέπουν το τέλος των μνημονίων σαν την πημέρα της Ανεξαρτησίας. Αδιαφορούν, είτε από πολιτικανισμό είτε από άγνοια, μπροστά στο γεγονός ότι η χώρα για πολλά χρόνια θα συνεχίσει να στηρίζεται στον εξωτερικό δανεισμό.

ΑΣ ΠΑΡΟΥΜΕ ένα παράδειγμα. Οι ανάγκες της χρηματοδότησης το 2015 ξεπερνούν τα 17 δισ. Ας πούμε ότι διακόπτουμε τη δανειακή σύμβαση με το ΔΝΤ, τους πείθουμε ότι δεν χρειαζόμαστε τα λεφτά τους και καλύπτουμε τις ανάγκες μόνο μας. Ενα μεγάλο τμήμα της χρηματοδότησης πρέπει να αναζητηθεί από τις περιφημένες αγορές. Ικανή και υπεραναγκαία συνθήκη για να μας δανείσουν οι αγορές είναι η Ελλάδα να βρίσκεται σε πρόγραμμα επιτήρησης. Για να γνωρίζουν οι διεθνείς δανειστές ότι κάποιοι «πονηροί» στην Ελλάδα δεν θα χρησιμοποιήσουν τα χρήματά τους για νέες προσλήψεις στο Δημόσιο, επιδόματα, μαίμου-συντάξεις, μίζες και υπερτιμολογήσεις κρατικών προμηθειών. Τόσο απλά. Γι' αυτό όσοι άρχισαν να βγάζουν από τα ντουλάπια τους τις σημαίες της Ανεξαρτησίας, ας τις ξανατοποθετήσουν σεμνά στη θέση τους.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: οι λαϊκισμοί όλων των αποχρώσεων μας έριξαν στα μνημόνια, στη συνέχεια παρεμπόδισαν την έξοδό μας και τώρα ετοιμάζονται για τον επόμενο κύκλο. Μήπως κάπου πρέπει να τελειώνει αυτή η ιστορία;